

Prvé miléniové dieťa sa narodilo mamičke z Paňoviec

Novoročné pôrody patria k exkluzívnym záležitostiam, veď z drobného dieťatka sa razom stáva slávny prvý obyvateľ krajiny v danom roku. Raritným dátumom narodenia bol aj 1. január 2000 – teda začiatok nového tisícročia. Prvým slovenským miléniovým dieťaťom sa stalo dievčatko z Paňoviec v okrese Košice-okolie.

Od polnoci ubehlo len prvých desať sekúnd, keď sa v Nemocnici Šaca ozval plač malej Ernestíny. Henrieta a Slavomír Holečkovci však vtedy ešte netušili, že sa im podarilo niečo výnimočné. Boli hlavne radi, že sa stali rodičmi zdravého a krásneho dievčatka.

JANUÁR 2000...

... „Kdesi buchla zátka od šampanského, počula som ako v rádiu odpočítavajú posledné sekundy starého roku a potom som už nevnímala nič, až kým som nepočula plakať moju prvorođenú dcéru,“ spomína si 22-

ročná mamička Ernestíny Holečkovej.

Ako nám povedala službukonajúca lekárka Mária Luptáková, aby bolo všetko pod kontrolou, pri pôrode asistovala jedna zo sestier telefonicky pripojená na presný čas. A pre istotu mali zapnuté aj rádio. Svedkom udalosti sa stala mamička dvojčiek, ktoré sa narodili dve hodiny pred polnocou.

Silvestrovská noc bola pre celú zmenu gynekologicko-pôrodnického oddelenia mimoriadne náročná. „Včera sme mali päť pôrodov, z toho

jedny dvojčatá, takže nám za noc pribudlo šesť novorodencov,“ uviedla detská lekárka Jana Eliášová.

„Robím túto prácu už 25 rokov, ale takúto rušnú službu som nemala. Ale nemyslím si, že by išlo o nacašované pôrody. Veď napríklad mamička Ernestíny mala termín pôrodu už 15. decembra,“ prezrádza MUDr. Mária Luptáková. Medzi gratulantmi bol na Nový rok aj primátor Košíc Zdenko Trebuľa, ktorý mamičku, hoci príslušnosťou do okresu Košice-okolie, obdaroval 5000 korunami.

Tú istú sumu venoval aj 23-ročnej Ivete Švedovej z Čane, ktorej dcérka Miriam prišla na svet v prvej minúte nového roka vo FN L. Pasteura. Prvým Košičanom sa stal prvorođený syn 26-ročnej Adriany Čentešovej z Košíc. Chlapec, narodený desať minút po polnoci vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou na Triede SNP v Košiciach, dostal meno Jakub, váži 4220 gramov a meria 54 cm. Primátor Zdenko Trebuľa mu na štart do života venoval 10 000 Sk.

Premiér SR Mikuláš Dzurinda dieťaťu daruje vkladnú knižku, na ktorej je uložených 20-tisíc korún v euro. Rovnakú sumu dostane aj ďalších sedem detí, ktoré sa narodili ako prvé v roku 2000 v ostatných slovenských krajoch.

Finančný obnos by mal byť podľa slov M. Dzuridnu určený na vzdelanie týchto detí. Vkladná knižka bude totiž úročena osemnásť rokov a keď deti dosiahnu tento vek, budú sa môcť rozhodnúť, ako jej obnos použijú. Pre menu euro sa premiér rozhodol preto, lebo podľa jeho slov bude o 18 rokov Slovensko už dávno v EÚ a bude patriť medzi vyspelé európske krajiny.

PO ROKOCH...

Z bábätko, ktoré vážilo 2 970 gramov a meralo 49 cm, vyrástla krásna slečna. Študuje na Gymnázium Štefana Moyzesa v Moldave

nad Bodvou a to, že je prvým slovenským dieťaťom roku 2000, sa dozvedela od babky ako prváčka v základnej škole.

K jej najväčším koníčkom patrí kreslenie a čítanie kníh s vojnovou tematikou. História Ernestínu Holečkovú baví tak veľmi, že by ju

chcela aj študovať, no zvažuje tiež psychológiu, lebo rada počúva ľudí a pomáha im.

BLAHOŽELANIE

„Korzár je každodennou súčasťou môjho života celých tých 20 rokov. Dôkazom sú desiatky článkov, v ktorých nájdu čitatelia moje meno v rôznych príjemných rozhovoroch aj obviňujúcich kauzách. Ale taký je život aj život médií: prináša radosť, ale mnohokrát aj zadrappne, či ublíži... a to, že škandály sú NAJ – priniesla doba. Aj nezávislé noviny sú na niekom a od niečoho závislé. Občas aj od kreativity respondentov, ale väčšinou od kreativity a invencie redaktorov. Za tie roky som spoznala mnohých veľmi šikovných, ktorí boli aj právom oceňovaní. (Aj za rozhovor so mnou?)

Prajem Korzáru, aby takých redaktorov mal čo najviac, aby si ustriehol mieru objektivity a aby sa pod jeho články vrátili aj také slová, ktoré hejteri už vymazali zo slovníka: fajn, pekné, dobré, super... Takže všetko NAJ!“ **Luba Blaškovičová, herečka a komunálna politička**

Stálo to za to

Príbeh Korzára ma začal baviť už od jeho začiatku pred 20 rokmi.

Dramatický útek z Korza pred rezešovcami. Utajené sťahovanie, keď sa ako najväčší investigatívca ukázala naša upratovačka, ktorá nechápala, prečo všetci zrazu tak horlivo upratujeme. Autá, ktoré nás sledovali, divní týpci, ktorí sa na nás zavesili. Podpis nových pracovných zmlúv pod rúškom tmy v bufete kina Úsmev u Paliho Titla a ich pečatenie fernetom... To už dnes človek ani nemôže povedať nahlas, lebo si ešte niekto začne ťukať po čele, že trpíme paranojou.

A potom prišla tá vášeň, keď sa rodilo prvé číslo. Mali sme v talóne našetrené články, ale nebolo nám všetko jedno. Ale bol s nami Karol Ježík a jeho bohorovný pokoj, s akým si sadol k počítaču a zalamoval športové strany. Z miery ho nevyviedlo ani to, keď nás napokon tesne pred uzávierkou objavili naši bývalí šéfovia.

Napokon sa to akýmsi zázrakom podarilo. Prvé číslo Korzára uzrelo svetlo sveta. Čas letí a naše bejby má zrazu už neuveriteľných 20 rokov.

Každý jeden deň mal čosi do seba. Chvilu, keď sme sa smiali, okamihy, keď nám nebolo všetko jedno, aj tie, keď mi slzy cupitali na klávesnicu. Všetky mi čosi dali. Nelutujem ani jeden z nich.

Ak sme niekedy pomohli alebo potešili aspoň jedného z vás, tak to stálo za to.

Ďakujeme vám, milí naši čitatelia. Bez vás by to celé nemalo zmysel...

Klaudia Jurkovičová, editorka

Opäť prišli záplavy. Tentoraz na severovýchode a pod Tatrami

Na konci starého a začiatku nového milénia nebolo leta, keď by nám príroda neukázala svoju silu. Záplavy neustále ničili ľuďom majetok a domy, ktoré si ťažko vybudovali. A pripravili o život nejedného človeka.

V júli 2001 prišla opäť raz jedna z väčších povodní a tentoraz postihla podtatranskú oblasť. V obci Štrba dosiahli škody až 53 miliónov korún.

Mimoriadne vážna situácia bola aj na severovýchode Slovenska. V obci Jarabina zahynul 25-ročný muž, ktorého pri čerpaní vody v zatopenej pivnici zasiahol elektrický prúd.

V okrese Bardejov búrlivá voda brala a ničila všetko, čo jej prišlo do cesty.

JÚL 2001...

Ako najväčšiu búrku za posledných tridsať rokov označili Bardejovčania nedeľňajú prietrz mračen.

Najväčší prival vody zaevidovali v mestskej časti Bardejova Dlhá Lúka. Voda sa valila ulicami, po tom, čo ju tam priviedli za normálnych okolností nevinné potôčiky z poľa. Hoci pršať prestalo už okolo ôsmej večer, voda sa ulicami z poľa valila ešte do polnoci. Len z Minerálnej ulice vyviezli nánosy bahna a štrku v troch plných tatrovkách. „Voda vytrhala asfalt z ciest a chodníkov, navalila na

ne kopce kameňov, bahna haluzí,“ popísal situáciu námestník riaditeľa Mestského podniku BAPOS Ivan Dupaj.

Viac ako päťdesiat miliónov korún predstavujú predbežné škody, ktoré v 25 obciach Bardejovského okresu spôsobili povodne. Ďalších približne 800-tisíc korún si vyžadujú náklady na záchranné práce.

Ako uviedol vedúci odboru civil-

nej ochrany bardejovského okresného úradu Miroslav Marcinek, najviac záplavami postihnutou obcou v okrese sú Raslavice a mestská časť Bardejova - Dlhá Lúka. Rozbúrená voda zaplavila v regióne 516 rodinných domov, pivničných priestorov a hospodárskych budov. Poškodených bolo 2 228 ľudí. Vodný živel zničil zároveň deväť kilometrov štátnych ciest, asi 15 km miestnych komunikácií a 25 mostov, ktoré sa pre narušenú statiku stali nepoužiteľnými.

Podľa Marcineka naďalej pokračujú v postihnutých oblastiach práce na odčerpávaní vody a čistení. Situáciu však komplikuje občasný dážď. Intenzívne pokračujú aj práce pri navážaní lomového kameňa, ktorý má slúžiť na spevnenie potoka v lokalite Dlhá Lúka. „Situáciu nám však sťažuje byrokracia súvisiaca s dodávkou kameňa, keďže vedenie lomu v Maglovciach neustále potrebuje obnovovať objednávky na jeho dodávku až do neskorých večerných hodín,“ konštatoval.

PO ROKOCH...

Záplavy v roku 2001 začali dielo skazy na moste cez rieku Kamenec v Dlhej Lúke. Poškodili teleso mosta, no mesto vtedy zabezpečilo nevyhnutné opravy tak, že most bol opäť prevádzkyschopný.

Nasledujúce povodne v rokoch

2006 a 2008 spôsobili opakované škody a narušenie technického stavu, a to predovšetkým nosného stredového piliera.

Povodeň v roku 2010 poškodila konštrukciu mosta, mostovky a stredový pilier v takom rozsahu, že po

statickom posúdení bolo nutné most uzavrieť. Oprava už nebola možná, a jediným rozumným riešením bolo zbúranie starého a postavenie nového mosta. Náklady však pre Bardejov predstavovali astronomickú sumu, a tak začal hľadať pomoc inde.

V lete 2017 sa požiadavka dostala na rokovanie vlády a tá napokon v septembri Bardejovčanom priklopila 300-tisíc eur. Celkové náklady na výstavbu mosta sú takmer 428-tisíc, zvyšok si mesto musí doplatiť.